Андромаха

Чом ти рвешся, Гекторе, до бою,
Де Ахілл, роз'ятрений журбою,
За Патрокла мститься ворогам?
Як тебе огорне мла Ереба,
Хто навчить синка твого, як треба
Спис метать і спів складать богам?

Гектор

Жінко-любко, не вдавайся в тугу!
Щоб зломити недруга потугу,
За вітчизну стану я грудьми.
За святині, за кохану Трою
Я впаду, як подоба герою,
І зійду без жалю в царство тьми.

Андромаха

Заржавіють в домі твої лати,
Заніміють ковані булати,
Пропаде Пріама славна кров.
Підеш ти в оселі невеселі,
Де над Стіксом плачуть асфоделі,
В хвилях Лети вмре твоя любов.

Гектор

Всі мої чуття і поривання
Хай поглине Лети вирування,
А любові не оддам...
Чуєш ти під мурами погрози?

Дай меча, втамуй горючі сльози,
Я любові Леті не оддам!

Переклад М. Лукаша